

‘Erg als kind zorgen heeft om moeder’

Ellen de Boer

IJmuiden * ‘Oudste zoon maakt zich veel zorgen om moeder – laat het kind weer kind zijn’. Dit berichtje van Buurtgezinnen op Facebook raakte Priscilla Kramer (32) uit Oud-IJmuiden.

„Ik vind het heel erg dat een kind zoveel zorgen om zijn moeder heeft”, reageert de 32-jarige IJmuidense. Zij en haar vriend Michael Schalbroeck bespraken het en meldden zich als steungezin.

„Het is een mooi initiatief. De oudste zoon van acht zit het minst lekker in z’n vel, maar we bieden steun aan het hele gezin”, vertelt Kramer die met haar vriend twee kinderen heeft. „Ik had wel al het idee om zoiets te doen. Ik werk in de gehandicaptenzorg en ben altijd om me heen aan het kijken of ik mensen kan helpen.”

Toen Kramer de oproep voor een gezin in Oud-IJmuiden zag, had ze al een vermoeden om wie het

ging. „We hadden nooit echt contact gehad en zeiden alleen ‘hoi’ en ‘doei’, maar onze kinderen kenden elkaar wel. Ze wonen vlakbij.”

De hulpvraag kwam van Marcel en Eline Broerse, die naast hun achtjarige zoon ook een dochter van zes en een zoon van twee jaar hebben. De 35-jarige Eline Broerse heeft een erfelijke vorm van kanker aan schildklier en bijniere. Haar schildklier heeft ze niet meer en een van de bijniere is voor een deel verwijderd. Ondanks de medicijnen laat haar lichaam het soms afweten.

Buiten bewustzijn

Als haar lichaam ontregelt, raakt Broerse buiten bewustzijn en moet ze met spoed naar het ziekenhuis. „Het afgelopen jaar ben ik zes keer met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht. De oudste heeft alles heel bewust meegeemaakt. Het is traumatisch als je moeder elke keer met de ambulan-

ce weg moet. Voor de kinderen is het fijn dat ze een veilige plek hebben.”

Aanmelden bij Buurtgezinnen vond Broerse nog niet zo lastig. „Maar toen eenmaal het balletje ging rollen, vond ik het wel moeilijk om hulp aan het steungezin te vragen. Je geeft toe dat je het zelf niet kunt, maar het is best zwaar met drie kids. Dit scheelt een hoop stress.”

Nadat de twee gezinnen bij elkaar op visite waren geweest om kennis te maken, hebben ze afgesproken dat het oudste en jongste kind van Eline en haar man Marcel op woensdagavond eten bij het gezin van Kramer. „Zo kan Eline rustig met het middelste kind naar het zwembad. Zij heeft om zes uur zwemles”, vertelt Kramer. „Vanwege de zwemles is haar dochter nog niet hier geweest, maar daarvoor gaan we zeker iets afspreken. Ze is gek op dieren en dan kan ze met de honden knuffelen.”

Barbara van der Meij de Bie uit Velsbroek is coördinator van Buurtgezinnen

in Velsen.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Buurtgezinnen wil dat kinderen veilig opgroeien in eigen gezin

Velsbroek * Het kan iedere ouder overkomen: burn-out, baan verliezen, scheiding. En dan is er minder aandacht voor de kinderen.

„Wat ik probeer te bereiken is dat, als het teveel wordt, een gezin zegt: ik ga Barbara bellen en zorgen dat we weer happy worden. Dat er geen schaamte is. Ik begrijp dat je je kind af en toe beu bent.” Aan het woord is Barbara van der Meij de Bie (41) uit Velsbroek. Sinds oktober vorig jaar is zij coördinator van Buurtgezinnen, een nieuwe organisatie in Velsen die wil dat kinderen veilig en gezond kunnen opgroeien in hun eigen gezin. „Ik wil uithuisplaatsingen voorkomen en ervoor zorgen dat ouders het leuk vinden om op te voeden. Opvoeden is soms best een breinbreker, maar je staat niet alleen met je probleem.”

„Ik heb zelf een stabiele opvoeding gehad”, vertelt de middelste van vijf kinderen. „Ik kon mijn hart volgen en en alles doen wat ik wilde.” Van der Meij de Bie is opgegroeid aan de Slaperdijk in Haarlem-Noord. Toen ze 19 jaar was, ging ze het huis uit. Met een tripje naar Kreta deed ze het reisvirus op. Ze spaarde al haar geld voor vliegtickets en woonde op de Antillen, Malediven, Indonesië, de Canarische Eilanden, Colombia en Venezuela. Ze was duikinstructrice en runde een uitzendbureau. In de periodes die ze tussendoor in Nederland was, werd ze verliefd op Kasper, een man met twee kinderen. In 2016 keerde ze definitief terug naar Nederland, trouwde, ging met haar gezin in Velsbroek wonen en begon de hbo-opleiding maatschappelijk werk en dienstver-

‘Op deze manier kan ik veel meer kinderen helpen’

lening. „Ik heb altijd voor kinderen willen zorgen, maar heb nooit kunnen voorzien dat het in deze vorm zou zijn. Met een man die al twee kinderen heeft.” Ze werd vrijwilliger bij Home Start in Haarlem, waar zij een gezin ondersteunt en overwoog om pleegkinderen op te vangen. „Maar toen ik de vacature voor coördinator bij Buurtgezinnen zag, dacht ik: ‘Dit ben ik’. Op deze manier kan ik veel meer kinderen helpen

dan als ik ze in huis neem. Ik ben gek op kinderen. Een kind is de pure vorm van mens zijn.” Het idee van Buurtgezinnen is dat ouders die onvoldoende aandacht kunnen geven aan hun kinderen, hulp kunnen krijgen van andere gezinnen. „Ik breng in kaart wat een steungezin kan bieden en wat een hulpgezin nodig heeft. Dat kan een middagje opvang zijn, een kind naar sport brengen, naar de duinen of de speeltuin gaan, spelletjes spelen of knutselen. Daar gaat een handtekening onder en na een proefperiode van twee maanden evalueren we hoe het gaat.” „Ik hoop dat bij dreigende overbelasting een gezin het lef en de moed heeft om hulp te vragen. Je weet dat je hulp moet vragen, maar dat eigenlijk niet durft. Ik wil dat taboe heel graag doorbreken.”